

Сароян Ріпсіме Мгерівна,
курсант 4 курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

Ярошенко Артем Сергійович,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРАВОВІ ЗАСАДИ БАНКІВСЬКОЇ ТАЄМНИЦІ

Для всіх держав, незалежно від економічної моделі та способу організації соціальних взаємин, банківська система відіграє головну роль. Адже саме банківська система забезпечує економіку необхідним обсягом фінансових ресурсів, забезпечуючи рух капіталу, розрахунки суб'єктів господарювання, кредитування економіки, до того ж реалізацію інших функцій і завдань [1].

Задля гарантування стабільної та ефективної роботи цієї системи державою забезпечуються належні умови та гарантії задля зайняття банківською діяльністю, головною з таких гарантій прийнято вважати банківську таємницю. Тому правовий інститут банківської таємниці є обов'язковою частиною правової системи держави, зміст якої обумовлюється особливостями економіко-правової доктрини та законодавством.

Саме тому розгляд питання нормативно-правового регулювання банківської таємниці можна вважати дуже актуальною темою.

Банківська таємниця є гарантом стабільності банківської системи держави та, до того ж, вона спрямована на забезпечення ефективного функціонування.

Наразі, правовий режим банківської таємниці в Україні обумовлюється Конституцією України, Цивільним кодексом України, Кримінальним кодексом України, Кримінальним процесуальним кодексом України, Цивільним процесуальним кодексом України, Законами України «Про банки і банківську діяльність» від 07.12.2000 р., «Про Національний банк України» від 20.05.1999 р., «Про інформацію» від 02.10.1992 р., «Про доступ до публічної інформації» від 13.01.2011 р. .

До того ж, правлінням Національного банку України було закріплено Постанову Національного банку України «Про затвердження Правил зберігання, захисту, використання та розкриття банківської таємниці» від

14.07.2006 р. № 267, де визначається, що банки зобов'язані забезпечувати зберігання та захист інформації, що складає банківську таємницю, зокрема задля запобігання її незаконного розкриттю [4]. В зазначених вище нормативно-правових актах було визначено правові засади поняття «банківської таємниці», а також вимоги щодо захисту, зберігання, використання та розкриття інформації, що складає банківську таємницю

Стаття 1076 Цивільного Кодексу України визначає, що банком гарантується таємниця банківського рахунку, операцій за рахунком та відомості про клієнтів. Вказана інформація може надаватись лише самим клієнтам чи їхнім представникам. Іншим особам (це стосується і органів державної влади, їхнім посадовим і службовим особам) такі відомості надаються лише у випадках та в порядку, установлених Законом № 2121-III (Про банки і банківську діяльність) [3].

Наводимо перелік інформації що являє собою банківську таємницю:

- встановлені дані про банківські рахунки всіх клієнтів, а також кореспондентські рахунки комерційних банків у Національному банку України;

- операції, які походились на користь чи за потребою клієнтів, а також завершені ними угоди;

- відомості про фінансово-економічний стан кожного з клієнтів;

- система охорони банків та клієнтів;

- будь-які відомості про організаційно-правову складову юридичної особи (клієнта, її керівників та спрямованість їхньої діяльності);

- визначені відомості щодо комерційної діяльності клієнтів чи комерційної таємниці, а також проектів, винаходів та інша комерційна інформація;

- дані із звітності кожного з банків, за винятком тих даних, які підлягають опублікуванню;

- шифри та коди, які використовуються в своїй діяльності банками для захисту інформації.

- відомості, які залишаються в банку після смерті особи

Також банківською таємницею можна вважати будь-які відомості що стають відомі банку на протязі обслуговування клієнта та взаємовідносин з ним чи третім особам та яка не є легкодоступною для інших осіб. Така інформація може відноситись не тільки до клієнта а й до банку, яким обслуговується клієнт.

Підводячи підсумки, хотілось би наголосити, що банківська таємниця є самостійним інститутом.

Правовий інститут банківської таємниці є частиною правової концепції держави, яка обумовлюється особливостями соціально-економічної та правової системи держави. Визначення банківської таємниці законодавчо закріплено у Законі України «Про банки і банківську діяльність», яким регламентується сутність банківської таємниці, зобов'язання банків щодо її

збереження, а також порядок розкриття. Окрім цього інститут банківської таємниці освітлювався у безлічі роботах дослідників та в інших законодавчих актах.

Бібліографічні посилання:

1. Гетманцев Д. О. Банківське право України. К. : Центр учбової літератури, 2007. URL: http://ebk.net.ua/Book/law/getmantsev_bpu/part7/701.htm (дата звернення 28.10.2020);
2. Цивільний кодекс України : закон України : від 16.01.2003 р. № 435-IV URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (дата звернення 29.10.2020);
3. Про банки і банківську діяльність : закон України : від 07.12.2000 р. № 2121-III Відомості Верховної Ради України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/> (дата звернення 29.10.2020);
4. Про затвердження Правил зберігання, захисту, використання та розкриття банківської таємниці: Постанова Національного банку від 14.07.2006 № 267 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0935-06#Text> (дата звернення 29.10.2020);

Сень Олександр Валерійович,
курсант 2 курсу факультету
підготовки фахівців для підрозділів
кримінальної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

Круглова Ольга Олександрівна,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного
права та процесу факультету
підготовки фахівців для підрозділів
кримінальної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

**ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВОВІДНОСИН У
БАНКІВСЬКІЙ СФЕРІ ЗА УЧАСТЮ НЕПОВНОЛІТНІХ**

Багато нових правоохоронних норм з'явилися після набуття Україною незалежності, під час стрімкого виникнення нових механізмів. Один з них –